

LCI-richtlijn Orf

Microbiologische diagnostiek

De diagnose orf wordt in eerste instantie gesteld op basis van de anamnestiche gegevens (directe expositie aan geïnfecteerde schapen of geiten of hun producten) in combinatie met het klinisch beeld. Orf is over het algemeen een goed te herkennen en relatief onschuldige aandoening, waardoor laboratoriumdiagnostiek niet nodig is. Laboratoriumdiagnostiek is echter wenselijk bij immuungecompromitteerde patiënten, waarbij orf infecties ernstig kunnen verlopen, bij ernstig zieke patiënten, bij de aanwezigheid van meerdere laesies en bij zich snel uitbreidende laesies. Secundaire bacteriële infecties van orf laesies komen voor. Ook worden orf infecties relatief vaak gecompliceerd door secundaire immunologische reacties, zoals erythema multiforme of het syndroom van Stevens-Johnson.

Het orfvirus en andere parapoxvirussen hebben BSL-2 als risicoclassificatie. Het monkeypoxvirus behoort tot de orthopoxvirussen en heeft een inschaling op BSL-3. Omdat dit virus via aerosolen verspreid kan worden zijn speciale maatregelen nodig voor het afnemen, transporteren en hanteren van patiëntenmaterialen. Zie daarvoor de LCI-richtlijn variola.

Directe diagnostiek

Laboratoriumbevestiging kan met behulp van PCR-onderzoek. Het voordeel van PCR-onderzoek is dat orthopoxvirus en parapoxvirus omvattende detectie mogelijk is, met de mogelijkheid tot genotypering nadien. Zie het diagnostisch vademecum voor een actueel overzicht van laboratoria die de test aanbieden.

PCR-onderzoek wordt verricht op blaasjesvocht, korstmateriaal of schraapsel, uitstrijk over de aangedane laesie (bijv. ulcusbodem) of weefsel (biopsiemateriaal). Als meer dan één laesie aanwezig is, dient het materiaal bij voorkeur van de primaire laesie / het grootste ulcus te worden afgenomen en verdient het aanbeveling om monsters van verschillende laesies af te nemen.

Hoewel het mogelijk is om de diagnose door middel van histologisch onderzoek te bevestigen, wordt dit over het algemeen afgeraden omdat na het nemen van een biopsie in veel gevallen uitbreiding van de laesie wordt gezien, met soms ernstige consequenties.

Viruskweken van orf virus zijn meestal niet succesvol op conventionele cellijnen. In specialistische laboratoria (Erasmus MC, UMC Utrecht) kan de diagnose ook bevestigd

worden door transmissie elektronenmicroscopie (EM) van wondaspiraats, korstmateriaal of weefsel.

Indirecte diagnostiek

Niet beschikbaar / niet van toepassing

Typering voor bron- en contactonderzoek

Niet van toepassing

Niet-microbiologische diagnostiek

Niet beschikbaar